

РЕШЕНИЕ

№ 1138

гр. София, 20.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 10.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **2113** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 256 от АПК.

Образувано е по жалба на Ц. А. Д. от [населено място] срещу неоснователно бездействие на кмета на [община], изразяващо се в невръчване на заповед по чл. 11, ал. 4 от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ППЗСПЗЗ/, издадена от кмета на [община] в образувано административно производство по чл. 11 и сл. от ППЗСПЗЗ по заявление вх. № 10/ТР-6585/21.09.2010 г.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореното неоснователно бездействие. Твърди, че жалбоподателят е подал заявление вх. № 10/ТР-6585/221.09.2010 г., в качеството си на наследник на Н. П., за приемане на помощен план и издаване на скица и удостоверение по чл. 13а от ППЗСПЗЗ за недвижим имот в местността „Бански рид”, попадащ в границите на регулационния план на [населено място], [община], като с писмо изх. № 18/УЖ-14-1/19.04.2018 г. на кмета на [община] е уведомен, че административното производство по чл. 11 и сл. от ППЗСПЗЗ е приключило и е издадена заповед на по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ. Възразява се също така, че до момента на подаване на жалбата на жалбоподателя заповедта не е връчена в съответствие с чл. 61, ал. 1 от АПК, независимо от направените многобройни писмени искания от последния за връчване на заповедта. В

жалбата се сочи още, че последното искане на жалбоподателя за връчване на заповедта по чл. 11, ал. 4 т ППЗСПЗЗ на кмета на [община] е с вх. № 18/УЖ-14/7/06.02.2019 г. Жалбоподателят счита, че без да му бъде връчена заповедта, съответно същата да влезе в сила, е невъзможно да се продължи производството пред Общинска по „Земеделие” – [община], за земеделска реституция на този имот. Претендира се от съда да се осъди кмета на [община] да извърши действие по връчване на заповед по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, която е издадена в административното производство, образувано по заявление вх. № 10/ТР-6585/21.09.2010 г.

Ответникът – КМЕТА НА ОБЩИНА П. - редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Не е спорно по делото между страните, че жалбоподателят, в качеството му на наследник на Н. С. П., е подал искане вх. № 10/ТР-6585/21.09.2010 г. за приемане на помощен план по чл. 13а от ППЗСПЗЗ за имот, находящ се в м. „Бански рид”, [населено място]. От приложената по делото административна преписка се установява, че искането на жалбоподателя е разгледано от Комисия, назначена от кмета на [община], за което е изготвен протокол № ПП17-1/20.01.2011 г., с който е установено, че помощният план е изработен в съответствие с техническите изисквания по т. 2 от заповед № РД-02-14-461/26.08.2003 г. на министерство на регионалното развитие и благоустройството и Комисията е приела представения помощен план за имот в м. „Бански рид” за обявяване на заинтересованите лица. На второ заседание на Комисията са разгледани постъпилите възражения и с протокол № ПП17-1-И/23.03.2013 г. е взето решение да бъдат издадени удостоверение и скица по чл. 13а, ал. 5 и ал. 6 от ППЗСПЗЗ. С протокол № ЗП2-3/08.06.2017 г. Комисията е определила застроената и незастроената част на процесния имот – имот с пл. № 2314 /идентичен на имот пл. № 77 по отменения план от 1958 г./.

С писмо изх. № 18/УЖ-14-1/19.04.2018 г. кметът на [община] е уведомил жалбоподателят, че е определена застроената част на процесния имот и е изготвена заповед. С молба вх. № 18/УЖ-14-2/20.06.2018 г. жалбоподателят е поискал да му бъде предоставен препис от изготвената заповед по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ. В отговор на така подадената молба с писмо изх. № 18/УЖ-14-3/27.06.2018 г. кметът на [община] е уведомил жалбоподателя, че до този момент заповедта не е подписана от всички длъжностни лица, като след оформянето на същата по надлежния ред ще бъде изпратена на всички заинтересовани лица. Като част от административната преписка по делото е представена заповед, съставена на основание чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, без обаче същата да е подписана от кмета на [община] и да е индивидуализирана с дата на издаване и номер. Впоследствие жалбоподателят е подал до кмета на [община] искане вх. № 18/УЖ-14/5/12.11.2018 г. и искане вх. № 18/УЖ-14/6/17.01.2019 г. за извършване на фактическо действие по връчване на заповед по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, като заповедта не му е била връчена.

На 06.02.2019 г. жалбоподателят е подал ново искане с вх. № 18/УЖ-14/7/ до кмета на [община], с което е поискал връчване на заповед по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ на кмета

на [община], издадена в образувано административно производство по чл. 11 и сл. от ППЗСПЗЗ по подадено искане вх. № 10/ТР-6585/21.09.2010 г. за приемане на помощен план и издаване на скица и удостоверение по чл. 13а от ППЗСПЗЗ за недвижим имот в м. „Бански рид”, попадащ в границите на регулационния план на [населено място], [община]. Във връзка с така подаденото искане и невръчване на заповедта по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ жалбоподателят е подал жалба срещу неоснователно бездействие на кмета на [община].

Съгласно приложено и прието като доказателство по делото писмо вх. № 38443/18.12.2019 г. на кмета на [община] заповед по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ не е издадена на името на Ц. А. Д..

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена от легитимирано за това лице с правен интерес, както и в 14-дневния срок по чл. 256, ал. 2 от АПК. Видно от приложените по делото писмени доказателства на 06.02.2019 г. жалбоподателят е направил искане да кмета на [община] за извършване на фактически действия, които административният орган е длъжен да извърши по силата на закона, като на 07.02.2019 г. жалбоподателят е подал жалба вх. № 388/07.02.2019 г. до административния съд, т. е. жалбата е подадена в 14-дневния преклузивен срок по чл. 256, ал. 2 от АПК. По допустимостта на жалбата се е произнесъл с определение № 5507/11.04.2019 г. по адм. дело № 3795/2019 г. и Върховен административен съд, което определение е задължително за настоящата съдебна инстанция.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Защитата срещу неоснователните бездействия от страна на административен орган се уреждат в глава XV, раздел II на АПК, в две хипотези. В хипотезата на чл. 256, ал. 2 от АПК административният орган следва да е сезиран с искане да извърши фактически действия, които е длъжен да предприеме по силата на закон, но в продължение на 14 дни бездействия. Съставомерна в този случай е липсата на активно поведение /бездействие/ на компетентен орган по надлежно отправено и законово обосновано искане за извършване на конкретни фактически действия. Така уреденият правен способ се идентифицира с осъдителен иск, при предявяването на който жалбоподателят следва да обоснове наличие на задължение за извършване на определени действия от страна на административния орган по силата на закона, като в негова тежест е и установяване на всички факти, от които произтича твърдяното задължение.

В процесния случай оспорващият конкретизира твърдяното бездействие от страна на кмета на [община], като невръчване/несъобщаване по реда на чл. 61 от АПК /редакция преди доп. - ДВ, бр. № 77/2018 г., в сила от 10.10.2019 г./ на издаден административен акт – заповед по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ. Връчването на един индивидуален административен акт е фактическо действие. Законодателят е употребил понятието фактическо действие, за да го отличи от волеизявлението на административния орган. Фактическото действие също може да бъде юридическо /правно/ действие, както и волеизявлението на административния орган, т. е. законодателят да му е придал правно значение, да го е направил юридически факт. Но фактическото действие не регулира правоотношения, то не създава правило за поведение. Това прави волеизявлението на административния орган. Следва да се прави разлика между фактическо действие, на което законодателят е придал правно значение, т. е. направил го е юридически факт, и фактическо действие, което не е

юридически факт, т. е. не е предмет на регулиране от правото. Връчването на заповедта по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ е фактическо действие, но фактическо действие с правно значение, т. е. юридически факт. То не обективира волеизявление на административния орган, а представлява материално действие, за което административният орган е пряко задължен по силата на правна норма. За да породи правно действие за своя адресат всеки индивидуален административен акт, какъвто е и заповедта по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, трябва да достигне до адресата по установения в закона начин - съобщен по реда на чл. 61 от АПК. Следователно, връчването на заповедта е действие, което компетентният орган – в случая кмета на [община], е длъжен да извърши пряко по силата на закона - чл. 61 от АПК /в приложимата редакция/. Поради това неизвършването на това действие, при липса на изрично волеизявление на органа да го извърши, представлява фактическо действие по смисъла на чл. 256, ал. 2 от АПК.

За преценката на основателността на жалбата в конкретния случай е релевантно издадена ли е заповед по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ от кмета на [община], за да е възникнало за него задължение за извършване на фактическо действие по силата на чл. 61 от АПК /в приложимата редакция/. От приетите по делото писмени доказателства настоящият съдебен състав намира, че не се установява да е налице фактическо бездействие на кмета на [община] по връчване на издаден индивидуален административен акт, доколкото липсват доказателства за издаване на заповед по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ. Съгласно цитираната разпоредба застроената част на имоти в границите на урбанизираната територия, за които е възстановено правото на собственост, се определя служебно от техническата служба на общината при спазване на Наредба № 7 от 2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони и на хигиенните и противопожарните норми, като решенията на техническата служба на общината се одобряват със заповед на кмета на общината и могат да се обжалват по реда на АПК. Действително, по делото са приложени доказателства за проведено административно производство по подаденото от жалбоподателя искане вх. № 10/ТР-6585/21.09.2010 г. за приемане на помощен план по чл. 13а от ППЗСПЗЗ за имот, находящ се в м. „Бански рид”, [населено място]. Представена е и изготвена заповед на кмета на [община], с която на основание чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ е утвърдена определената от Комисия застроена и незастроена част на имот пл. № 2314 по плана на [населено място], [община], във връзка с който жалбоподателят е подал искането си. Видно от приложената обаче заповед същата не е подписана от кмета на [община], както и не е индивидуализирана с номер и дата на издаване. С протоколно определение от 25.11.2019 г. съдът е задължил административният орган да посочи издадена ли е заповед по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, същата подписана ли е от кмета на общината и индивидуализирана ли е с номер и дата на издаване, както и в случай, че е издадена да приложи същата по делото. С писмо вх. № 38443/18.12.2019 г. кметът на [община] изрично е заявил, че заповед по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ не е издадена на името на Ц. А. Д.. В тази връзка следва да се има предвид, че разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от АПК /в приложимата редакция/ създава задължение за компетентния административен орган да съобщи акта на всички заинтересовани лица в тридневен срок от издаването му, т. е. за да възникне задължение за съобщаване на един индивидуален административен акт следва последният да бъде издаден. В настоящото съдебно производство не се установява към датата на подаване на жалбата, както и към настоящия момент, да е

била издадена заповед по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ от кмета на [община], за да е възникнало за него задължение за връчване на жалбоподателя. Обстоятелството, че заповед по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, във връзка с направеното от жалбоподателя искане, е била съставена, но без обаче същата да е подписана от административния орган и изведена с дата и номер, не обоснова извод за наличие на издаден административен акт. При така установеното по делото съдът приема, че не е налице твърдяното от жалбоподателя бездействие на кмета на [община], свързано с несъобщаване на издадена заповед по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ по реда на чл. 61 от АПК /в приложимата редакция/.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че така подадената жалбата е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

Водимот горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. А. Д. от [населено място] срещу неоснователно бездействие на кмета на [община], изразяващо се в невръчване на заповед по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, издадена от кмета на [община] в образувано административно производство по чл. 11 и сл. от ППЗСПЗЗ по заявление вх. № 10/ТР-6585/21.09.2010 г., като неоснователна.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: